

УДК 331.5

Лук'яненко Н.Е.¹, Гаркавенко В.Р.²

¹ старш.викл. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. Т-317 НУ «Запорізька політехніка»

РОЗВИТОК МОЛОДІЖНОГО СЕГМЕНТУ НА РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

Молодіжний сегмент займає виняткове місце на ринку праці і через те, що молодь є майбутнім країни, вона потребує особливої уваги, адже від її діяльності залежить розвиток усього суспільства. Молодь – це окрема соціально-демографічна група. Молоді спеціалісти володіють новими професіями та технологіями, вони є джерелом інноваційного потенціалу та нового способу життя.

В Україні у 2019 р. рівень економічної активності серед осіб у віці 30 – 34 років становив 83,3 %, у віці 25 – 29 років – 79,6 % та був вищим, ніж в середньому серед населення віком 15 – 70 років (62,6 %). Водночас серед осіб віком 15 – 24 роки цей показник склав 33,7 %.

Стартові кар'єрні умови зіштовхують їх із рядом соціальних проблем, таких, як отримання освіти, початок трудової діяльності, проблеми професійного росту. Відсутність відповідного досвіду робить молодих спеціалістів менш конкурентоспроможними та соціально вразливими. Найбільш економічно активним є населення у віці від 40 до 59 років .

Складна ситуація для молодіжного сегменту обумовлена великою різницею між попитом і пропозицією на ринку праці, відсутністю досвіду роботи, вимогливістю до умов праці. Але проблема на сьогодні полягає ще й у неспроможності держави, роботодавців і самих спеціалістів знайти спільну мову. Вимоги роботодавців з кожним роком стають все жорсткішими і молодь не витримує конкуренції поряд із спеціалістами від 35 років. Причинами не конкурентоспроможності вважаємо: недостатню профорієнтацію, відсутність досвіду пошуку роботи, інформації щодо стану ринку праці, необізнаність щодо ефективності різноманітних шляхів

пошуку роботи; невдалий початок трудового життя: відсутність джерела доходів у момент після закінчення навчання змушує молодих людей, в тому числі випускників вищих і середніх професійних навчальних закладів, погоджуватися на роботу, яка не відповідає їхнім потребам і професійній підготовці; недостатню мобільність: молоді люди, які тільки починають своє трудове життя, у поодиноких випадках мають достатньо ресурсів для переїзду з метою пошуку роботи в інші регіони країни; потребу у додаткових витратах на спеціальну підготовку молодих спеціалістів до роботи на новому робочому місці для роботодавця, що пов'язане з неефективною професійною підготовкою в період навчання

Одним із напрямів реалізації трудової активності молодих спеціалістів є працевлаштування за кордоном. Молодь, яка не може себе реалізувати на вітчизняному ринку праці, шукає таких можливостей в інших країнах. Сучасне покоління, як ніколи раніше, має високий рівень освіти та професійного навчання. Вони володіють навичками, які можуть сприяти процвітанню громад і зміцненню держав, а також пошуку можливостей для самоврядування й активного громадянства. Тому основними напрямками політики боротьби з безробіттям серед молоді як на рівні регіону, так і держави повинні стати: оптимізація зайнятості, розвиток підприємництва, сприяння посиленню здатності працівників до адаптації, забезпечення рівних можливостей на ринку праці. Мають бути застосовані активні програми політики молодіжної зайнятості: професійна підготовка та перепідготовка, дотації підприємцям, що зобов'язуються підтримувати певний рівень зайнятості серед молодих спеціалістів, фінансова допомога безробітним, бажаючим відкрити власну справу тощо.

З огляду на високий рівень молодіжного безробіття в Україні особливої актуальності в наукових дослідженнях набуває проблематика регулювання конкурентоспроможності молоді на ринку праці. Важливим фактором підвищення конкурентоспроможності молоді є її професійна готовність до майбутнього працевлаштування. У зв'язку з цим необхідно змінювати застарілі підходи до навчання. Освітні програми повинні бути скеровані, в першу чергу, для розвитку особистості та креативності молодої людини, що є надзвичайно важливим елементом навчання конкурентного молодого покоління, яке здатне до постійного самовдосконалення та самонавчання, що стане невід'ємним інструментом в подальшому розвитку особи. Молода людина часто відчуває брак практичного досвіду, адже набуті теоретичні знання дуже складно перекласти на практичну сферу. Одним з ефективних методів подолання цієї проблеми є встановлення кооперації між навчальними закладами та

представниками ринку праці. В Австрії, Данії, Німеччині та Швейцарії відносно низький рівень безробіття серед молоді часто пояснюється системою учнівства, яка з успіхом забезпечує велику кількість молодих людей якісною освітою і професійною підготовкою за спеціальностями, що користуються попитом у роботодавців.

Слід зауважити, що у підвищенні рівня конкурентоспроможності особи неабияку роль відіграє самоосвіта, оскільки в сучасному динамічному світі дуже швидко відбувається старіння знань.